

עשרת ימי תשובה

ללמוד ההלכות הצריכות לימים אלו באופן דחיקה

א. יש לעורר ע"ד לימוד ההלכות הצריכות לימים אלו, שבהם ישנם כמה וכמה שינויים בתפילה וכמה מנהגים וכו' - שילמדו הלכות אלו בשולחן ערוך¹.

ב. או [ללמדם] כפי שמצינו לאחרונה, שמדפיסים בלוחות השנה כמה וכמה הלכות השייכות לאותו הזמן, הלכות הצריכות - ע"ד "לוח כולל חב"ד" (וכב' אופנים או כפי שהוא תלוי על הקיר, או כתור ספר קטן)².

ג. כאו"א יעיין בלוחות הנ"ל, באופן שכל ההלכות דימים אלו יחקקו בזכרונו, מפני שלפעמים כשמתעוררת שאלה כזה נמצאים במעמד ומצב שאסור להפסיק ולשאול, או שאין למי לשאול, או שאינו יודע כלל שצריך לשאול³.

ו' תשרי - יום ההילולא של הרבניית חנה

להתחזק בקיום ג' המצוות - חלה נדה הדלקת הנר - לעילוי נשמתה

א. הראשי תיבות דשם של בעלת ה"יארציט" (חלה נדה הדלקת הנר) כולל ג' העמודים שעליהם בנוי כל בית ישראל, בנין עדי עד, בנינים וכני בנינים עוסקים בתורה ובמצוות⁴. ויש לעורר [אנשים ונשים וטף⁵], אודות ההוספה וההתחזקות בקיום ג' מצוות אלו במיוחד על ידי נשי ישראל (ועד שגם שייכותן לאנשים היא בעיקר לאחרי הנישואין), ומה טוב - לעשות זאת לעילוי נשמתה⁶.

ב. וענין זה שיש במיוחד ליום זה וא"ו תשרי יום הסתלקותה של אימי מורתי הרבנית הצדקנית חנה ע"ה - ע"פ הידוע שהר"ת דג' וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ג ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

(1) תשנ"ב שם ע' 21.

(2) תשנ"ב שם: "שתועלת מיוחדת בזה בפרט לאלו שאין להם ספרים מאיזו סיבה שתהי', או שיש להם ואינם יודעים היכן לחפש וכי"ב, שע"י העיון בלוחות אלו... שמלקטים בו המנהגים וההלכות הצריכות - מוצאים בנקל את ההלכות האמורות".

(3) תשנ"ב שם: "דבר נכון ביותר הוא שכל אחד ואחת וכו'".

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ג ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

(4) וראה משיחת מוצאי ו' תשרי תש"נ - התוועדות תש"נ ח"א ע' 65: "ועוד ענין בשם חנה

שהוא גם (כמבואר בספרים) ראשי תיבות של ג' מצוות אלו ששייכות במיוחד לנשים: ח -

"חלה" - ע"פ לשון הכתוב "ראשית עריסותיכם חלה" - כולל כשרות האכילה ושתי' בכלל, ה -

הדלקת הנר שמביאה לשלום בית בכל הבית כולו (ופועלת מערב שבת לערב שבת כמדובר

כמ"פ) והנ"ן שבאמצע - טהרת המשפחה. ועל"פ שאלו הן מצוות שהאנשים והנשים חייבים

בהם בשות, הרי מנהג ישראל הוא, כפי שרואים במוחש, שקיים מצוות אלו בפועל "המעשה

הוא העיקר" הוא ע"י הנשים וכו'".

(5) תש"ג שם ע' 66.

(6) משיחות ש"פ וילך ו' תשרי תשמ"ט - התוועדות ע' 44-45: "ולכן יש לנצל הנהיגות כח דיום

ההילולא (ש"פועל ישועות בקרב הארץ") כדי להוסיף בכל העינים האמורים, ומה טוב - לעשות זאת

לעילוי נשמתה, אשר, ע"ז ממחרים ומזריזים קיום היעד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והיא בתוכם".

ענינים הנ"ל הוא "חנה" חלה (כשרות האכילה ושתי') נדה (טהרת המשפחה) הדלקת הנר (נרות שבת ויו"ט)⁷.

ג. מוכן שיש ללמוד הנראה למעשה כפועל מהענינים המרומזים בשמה של בעלת היאור-צייט⁸.

ד. השם "חנה" הוא אותיות "החן" וכמש"נ בשנים עברו, שהוא ר"ת של ג' המצוות שהן שליחותן המיוחדת של נשי ובנות ישראל: "חלה נדה הדלקת הנר". ובפרטיות - "חלה" הוא ענין שעליו עומדת כשרות האכילה ושתי', הנ"ן מורה על טהרת המשפחה, ו"הדלקת הנר" - להאיר את הבית כולו כ"נר מצוה ותורה אור", החל מ"נר מצוה" כפשוטו - מצוות הדלקת נרות ש"ק ויו"ט ונר של יוהכ"פ, ובפרט של יום הכיפורים שחל בשבת (אשר, אע"פ שבגמרא נזכרו מנהגים שונים בדבר ושניהם לש"ש נתכוונו, הרי לפי המנהג שנתפשט ונתקבל כפועל מודליקים נר ליוהכ"פ ובכרחה מיוחדת כו').

ה. ונוסף על קיום ענינים אלו בפשטות, צריך כאו"א, ובפרט נשי ובנות ישראל, להשתדל ולפעול הפצת והתפשטות הכי גדולה של ג' מצוות אלו, ולהרחיב את ההסתעפות שלהם שכוללת את כל התומ"צ, ובפרטיות:

חלה - כללות הענין דכשרות האכילה ושתי', אשר כללות הסעודה נקראת ע"ש הלחם, ויתרה מזו - לפעמים כל צורכי האדם נק' "לחם" - וכמו"כ ההוראה הנוספת מ"חלה" אשר "ראשית עריסותכם", כולל "ראשית" שבכל דבר, "תרימו תרומה לה" כו' ועד שכל מעשה האדם, לכל פרטיהם, הם באופן ד"כל מעשיך יהיו לשם שמים" ו"בכל דרכך דעהו",

טהרה - שמביאה לבנים וכני בנינים עוסקים בתורה ובמצוות ע"ז שלידתם היא בטוהרה, כתוצאה מההכנה המתאימה כו',

והדלקת הנר - הרומז והיותר מרומז בעלמא ל"נר מצוה ותורה אור" כמוכין וגם פשוט.

לחזור וללמוד מזמן לזמן פרטי הדינים דמצוות אלו ושאר הלכות וכו'

ו. ה"נל" כולל גם לחזור וללמוד מזמן לזמן פרטי הדינים דמצוות אלו, וכן כל שאר ההלכות הצריכות להן (נוסף על הלימוד דהאנשים). שבוה נכלל גם לימוד פנימיות התורה, ומצד אהבת ישראל - גם הפעולה בהפצת המעיינות הוצה⁹.

ז. ולכן ענין היאר-צייט קשור גם עם ענין נתינת הצדקה, הן צדקה כפשוטה, להחיות את נפש העני וכני ביתו, והן צדקה לעני ברוחניות, ע"י הפצת התורה, כולל הפצת המעיינות הוצה, עד לחוצה שאין חוצה למטה ממנו, כאמור, "פועל ישועות בקרב הארץ" וכמודגש אצל בעלת היאור-צייט - כמסופר בארוכה כמ"פ אודות מסירות נפשה שאאמור"ר יוכל לכתוב ענינים בפנימיות התורה (במקומות ההם וכזמנים ההם כו') חזתה שכתביו הגיעו

(7) התוועדות תשמ"ה ע' 108.

(8) התוועדות תשמ"ה ח"א ע' 121 אות כ"ז.

(9) משיחות ש"פ וילך ו' תשרי תשמ"ט - התוועדות תשמ"ט ח"א ע' 44. ושם ע' 45: "יש להוסיף, שגם בענין זה יש לימוד מבעלת ה"יארציט" - שיעוד בצעירותה, לפני נישואי, בהיותה בבית אבי', הרה"ג הרה"ח וכו' ו' מאיר שלמה הלוי ינובסקי, רבה של ניקולייב (אחת הערים החשובות ששימשו בשעתן מרכז ומבצר של חסידי חב"ד), היתה עוסקת (בין השאר) בהערכת מאמרי החסידות של כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב נ"ע, המאמרים החדשים, שהגיעו מליובאוויטש (בכתב, או בעל פה ע"י "חומר"), ועשתה זאת מעצמה, מפני רצונה לפעול בהפצת המעיינות".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הרה"ח ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנת ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת.נ.ו. צ.ב.ה. נדפס ע"י בנם הרה"ח ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

אלי' לאחר שיצאה לחירות, ועי"ז נדפסו הדברים לדורות, ולומדים בהם ביחיד וברבים וכו' 10.

ח. והמעשה הוא העיקר - להוסיף בנתינת הצדקה, בלימוד התורה, ובעבודת התפלה, וכל ענינים אלו - מתוך שמחה וטוב לבב 11.

ט. והמעשה הוא העיקר - ללמוד מהנהגת של בעלת "היאר-צייט" על מנת להוסיף ביתר שאת וביתר עוז ככל עניני קדושה. תורה ומצוות, אשר, עי"ז גורמים נחת רוח לנשמה הנמצאת ב"עלמא דקשוט", בראותה שלמרות שנמצאים בעלמא דין, עלמא דשיקרא, עד לחושך כפול ומכופל דזמן הגלות, מוסיפים ככל עניני העבודה ביתר שאת וביתר עוז, ולא עוד, אלא שפועלים את הענין ד"יתרון האור מן החושך, עדי קיום היעוד "ליליה כיום יאיר" 12.

י. ולכן יש לנצל הנתינת - כח דיום ההילולא (ש"פועל ישועות בקרב הארץ") כדי להוסיף בכל הענינים האמורים, ומה טוב - לעשות זאת לעילוי נשמתה, אשר, עי"ז ממהרים ומזרזים קיום היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא כתובת, ... ועוד והוא העיקר - שע"ז ממהרים ומזרזים את קיום בקשת ותפילת חנה (שאומרים בהפטרות יום א דר"ה) "וירם קרן משיחו" 13.

יא. ודאי יעשו כל זה מתוך שמחה וטוב לבב, ובזריזות האפשרית - אשר עי"ז מוסיפים (כביכול) ב"זריזות" דהמשכת ברכותיו של הקב"ה בטוב הנראה והנגלה בני חיי ומזוני רויחי, עוד בימי הגלות האחרונים ועאכו"כ בנוגע להמשכת הטוב האמיתי, הטוב הכללי והטוב הפנימי- גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו 14.

התוועדות בשבת ובמוצאי שבת שובה,

ובערב יום הכיפורים וכו'

ה. [בשבת פרשת האזינו שבת שובה תש"נ עורר כ"ק אדמו"ר מה"מ: על] עריכת התוועדות של שמחה ביום השבת קודש, במוצאי שבת קודש (סעודתה דדוד מלכא משיחא), וגם בערב יום הכיפורים [ומוסיף והולך בימים שביני יום הכיפורים לסוכות] 15.

ערב יום הכיפורים

לבקש לעקאח

א. מנהג ישראל שכערב יום הכיפורים מבקשים "לעקאח" (עוגת דבש וכיצא כזה) ומקבלים אותו, וכפי שנהג כ"ק מו"ה אדמו"ר נשיא דורנו לחלק "לעקאח" ולכרך ב"שנה טובה ומתוקה" 16.

- 10 (10) התוועדות תש"ז ח"א ע' 77.
- 11 (11) התוועדות תש"ג ח"א ע' 73.
- 12 (12) התוועדות תש"ו ח"א ע' 71.
- 13 (13) התוועדות תש"ט ח"א ע' 45.
- 14 (14) התוועדות תש"ה ח"א ע' 109.
- 15 (15) משיחת ש"פ האזינו, שבת שובה תש"נ - התוועדות ע' 86: "יש לעורר ולזרז תומי אודות הכנות הדרושות לשמחת בית השואבה בכל מקום ומקום . . . כולל ובמיוחד עריכת . . . ועד לעבודה דיה"כ מתוך שמחה, תשובה עילאה שהיא בשמחה רבה". ושם ע' 91: "ומוסיף והולך בימים שביני יוה"כ לסוכות, ועאכו"כ בתחילת סוכות ושמחת בית השואבה".
- 16 (16) ש"פ האזינו תש"נ - התוועדות ח"א ע' 83. ע"ש בארוכה. וראה שיחת ערב יום הכיפורים תש"ט - התוועדות ח"א ע' 68: "יש מקשרים זה עם הכתוב (משלי ד, ב) "כי לקח טוב נתתי לכם תורתני אל תעוברי" (ועד שאומרים זה בעת בקשת העקאח או אכילתו) - שקאי על לימוד התורה וקיום מצוותי, הן מ"ע (לקח טוב) ומל"ה ("אל תעוברי)".
- אבל פשוט הענין דנתינת לעקאח, לפי הבנת אנשים נשים וטף (שלוקחים ה"לעקאח") - שבדאי גם זה הוא אמת לאמתו - שייכת בברכת לשנה טובה ומתוקה. כבפנים". וראה תש"ט שם: "...מסיימים עם ענין של נתינת לצדקה, ונתינת "לעקאח" (אלא שעדיין לא לקחו [הערה 80: כי אין מקום ליקח "לעקאח" שתי פעמים])."

"בטח ישלימו זאת ויאכלו הסעודה השני' (אלו שלא עשו זאת) ב. [אחר מנחה בכרכת ערב יום הכיפורים אמר: "האוכל ושותה בתשיעיו", "כפי שיעור ב' ימים ערב יום הכיפורים ויום הכיפורים" - שכטח כבר החלו לקיים זאת, על כל פנים הסעודה הראשונה, ובטח ישלימו זאת ויאכלו הסעודה השני' (אלו שעדיין לא עשו זאת) 17.

ברכת הבנים תהי' בברכת כהנים

ג. ידוע המנהג שברכת הבנים (וכיצא כזה) בערב יום הכיפורים תהי' בברכת כהנים 18.

מוצאי יוה"כ פ

נפוליון'ס מארש בסיומו וחזרתו של היום הקדוש

א. נהגו ככמה וכמה קהילות בני ישראל לנגן נפוליון'ס מארש בסיומו וחזרתו של היום הקדוש 19.

ב. צריך להשתדל ולפעול על עצמו שיהי' כמעמד ומצב נעלה יותר, שבסיומו של יום הקדוש אינו הושב ע"ד אכילה ושתיה 20.

יוצאים ידי חובת "עשיית הסוכה" על ידי הדיבור ולימוד ההלכות

ג. כתוב בשולחן ערוך ש"מתחילין מיד במוצאי יום הכיפורים בעשיית הסוכה", אשר אף על פי שרואים שרוב היהודים [ואני בתוכם] אינם נזהרים כזה כמעשה כפועל - הרי, יוצאים ידי חובת ענין זה גם על ידי הדיבור כזה [ובלימוד הלכות סוכה 21].

17) משיחת ערב יום הכיפורים תש"נ - התוועדות ע' 95. ושם הערה 46: "לכאורה כן מוכח מזה שאוכלים סעודה בסוף ערב יוה"כ (טושר'ע וש"ע אדה"ז או"ח סתר"ח). שהיא בנוסף לסעודה (או סעודת) שאוכלים לפניו ביום. שאוכלים בערב יוה"כ "כפי שיעור ב' ימים ערב יוה"כ ויוה"כ פ"ט" (כ"ל בפנים)".

18) שיחת ערב יום הכיפורים תש"א - התוועדות ע' 68 הערה 5.

19) משיחת ש"פ חוקת-בלק תשמ"ט - התוועדות ע' 11 הערה 83. ושם בשו"ג "להעיר מס"ש תש"ע ע' 118, שרבינו הזקן ביקש שיודיעוהו ניגון ה"מארש" שעמו עברו הצרפתים את גבולה של רוס', וכשינגנו הניגון בפניו נענה ואמר שזהו ניגון של נצחון, וסיים - לאחר משך זמן שהי' "שטארק פאר'דביקות" - סוף כל סוף יהי' דידן נצח"י.

20) משיחת יום שמחת תורה תש"נ - התוועדות ע' 1-230: "הנהגתו הרגילה של יהודי ע"פ ש"ע צריכה להיות באופן ד'ונשמרתם מאד לנפשותיכם", לשמור על בריאות הגוף ע"י אכילה ושתיה, שלכן, מיד לאחר סיום התענית ביוה"כ פ, "אחת בשנה", מזדוז לסיים תפלת ערבית (עד לסיים "עלינו לשבח", וכל הקדושים), וממהר לאכול, בגלל ציווי הש"ע שצריך להזהר בשמירת בריאות הגוף, ובפרט שמפורש בש"ע שבמוצאי יוה"כ יש להרבות בסעודה, וע"נ "לך אכול בשמחה לחמך".

וישנו מעמד ומצב נעלה יותר - שאינו מזדוז כו' כיון שנמצא בדרגה כזו שלא עולה במהשבתו ע"ד אכילה ושתיה גשמיים: זה עתה התפלל תפלת נעילה, תפלה החמישית, עד לסיימה באמירת "אבינו מלכנו", שמע ישראל וכו', כולל גם ההכרה "לשנה הבאה בירושלים", והתקיעה גדולה שלפ"ז, שמזכירה ומעוררת וממהרת קיום הבקשה "תקע בשופר גדול לחרותנו", ובמעמד ומצב נעלה כזה - מהו החפזון והמהירות לאכול!?

אבל עדיין יכול מישו "להרעיש" ולצעוק "גוואלד": היתכן שלא למהר לאכול כשישנו הציווי "ונשמרתם מאד לנפשותיכם", ועד לענין של פק"ט שדוחה כל התורה כולה. ובפרט - ממשך לטעון - ע"פ המבואר בחסידות גודל מעלת הגוף, עד כדי כך שלעתיד לבוא תהי' הנשמה ניוזית מן הגוף. והמענה לזה - בפשוטות: אילו היתה המהירות לאכול בגלל ציווי התורה לשמור על בריאות הגוף, ובפרט מצד מעלת ויוקר הגוף ע"פ תורת החסידות - הי' מקום לשק"ט בדבר; אבל, האמת היא - כפי שיועד בנפשו - שהמהירות לאכול אינה בגלל טעמים הנ"ל. "דו האלטט ניט דערביי. ניט דאס קוועטשט דיר!" המהירות לאכול היא בגלל הרעב של הגוף הגשמי, וה"געשמאק" שבהאכילה הוא לא רק מצד ציווי הש"ע "לך אכול בשמחה לחמך", אלא "מתערב" בזה גם ה"געשמאק" דהמאכל הגשמי (בגלל ה"אל זר אשר בקרבך" שאכילתו היא ע"י ה"כלים" שלו) - "שלא לשמה" ביחד עם "לשמה". ועד כדי כך, שיתכן שרוב ה"געשמאק" דהמאכל הגשמי שבסעודה דמוצאי יוה"כ פ, עלול לשכוח לעסוק בלימוד הלכות סוכה לאחר הסעודה!

ולכן, צריך להשתדל ולפעול על עצמו שיהי' במעמד ומצב נעלה יותר, כאמור, שבסיומו של יום הקדוש אינו הושב ע"ד אכילה ושתיה, כיון שנרגש אצלו בגילוי ש"חיי נפש" מעניני קדושה, ואז, גם אכילתו היא באופן נעלה יותר - מצד ציווי התורה "לך אכול בשמחה לחמך", מבלי לערב בזה ה"געשמאק" דהמאכל הגשמי, "שלא לשמה". עיין שם בארוכה.

21) משיחת שמחת תורה תש"נ - התוועדות ע' 231: "...שמרוב ה"געשמאק" דהמאכל הגשמי שבסעודה דמוצאי יוה"כ פ, עלול לשכוח לעסוק בלימוד הלכות סוכה לאחר הסעודה! [ובהערה 87: כחלק מההתעסקות בבניית הסוכה מיד במוצאי יוה"כ פ (כמו הדיבור ע"ד עשיית הסוכה - ראה ספר המנהגים חב"ד ע' 59)].

22) רשימת דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א מוצאי יום הכיפורים, אחר קידוש לבנה, תש"נ - התוועדות ע' 105.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיה,

ולעילוי נשמת הרה"ר ר' יהודה ב"ר אהון ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת.נ.צ.ב.ה. נדפס ע"י בנם הרה"ר ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד